

Chandra

- Jag trodde Stockholm skulle vara varmare?

- Du borde sluta röka!

Hon svarade inte, men stängde snabbt igen det lilla vädringsfönstret och skyndade sig in under täcket.

- Seriöst, hur kan du bo i det här kalla landet? Jag skulle aldrig stå ut med kylan!

- Varför tror du jag spenderar alla somrar i Frankrike!

- Åker du ner i sommar?

Hon tittade på mig med sina mörka ögon.

- Jo, det är bokad och klart.

- Vill du att jag kommer till dig?

- Mmm...kan du komma loss?

- Kanske...

- Du borde lösa det en gång för alla. Det är för mycket lögner som det är nu.

- Jag vet...jag hatar lögner. Och nu är jag värsta typens lögnare själv...

En tår började rinna nerför kinden.

Jag kysste bort den innan jag kysste hennes läppar och drog henne ännu lite närmare. Hon skakade alltid lite när hon grät...och det blev omöjligt för mig att inte också börja gråta. Det blev alltid så och hon började skratta när hon märkte det.

- Men varför gråter du?

- Jag kan inte hjälpa det, så jag och torkade hennes tårar.

- Du är en sån mes!

Vi brast båda ut i skratt åt hennes kommentar.

- Vi är mesiga båda två, sa jag.

Hon nickade...

-Ja, vi är ena riktiga softisar, hur står vi ut med varandra? Annat var det när vi träffades första gången, kommer du ihåg? Tyckte du var så galet manlig. Och jag minns precis när våra blickar möttes för första gången...

-Mmm..På festen dina vänner hade för dig, när du var här på besök den där sommaren.

- Det var första gången jag var här i Sverige. Du stod en bit bort med ryggen mot mig och pratade med en av tjejerna i gänget. Det fanns något intensivt närvarande i ditt sätt, som jag fastnade för. Och jag tänkte, kan han inte vända sig om så jag får en chans att se om han har fina ögon...gud så töntigt det låter...men så var det.

- Ja, tänk om vi vetat vad som väntade. Jag som egentligen bara hade lovat att titta förbi och säga hej lite snabbt. Egentligen hade jag ingen större lust eftersom jag skulle upp tidigt dagen efter och köra upp till norrland. Vilken tur...och vilken tur att jag vände mig om.

- Fast gud vad livet blev svårt sen. Ångrar du dig nånsin.

-Att jag träffade dig?

-Mmmm...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren tdox med Poeter.se id #20749 innehar upphovsrätten